

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

جایگاه

اهل بیت در قرآن و سنت نبوی (ص)

..... عبدالله علانی نیا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جایگاه اهل بیت در قرآن و سنت نبوی (ص)

نویسنده:

عبدالله علائی نیا

ناشر چاپی:

موسسه فرهنگی تبیان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	جایگاه اهل بیت در قرآن و سنت نبوی(ص)
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۱۰	مهربانی
۱۰	تواضع
۱۰	بردباری
۱۰	ظلم ستیزی
۱۱	شجاعت
۱۲	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

جایگاه اهل بیت در قرآن و سنت نبوی(ص)

مشخصات کتاب

عنوان: جایگاه اهل بیت در قرآن و سنت نبوی (ص)
 پدید آورندگان: عبدالله علائی نیا (پدید آور)
 وضعیت نشر: قم: مؤسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، ۱۳۸۷
 نوع: متن
 جنس: مقاله
 الکترونیکی
 زبان: فارسی
 توصیفگر: سنت [۱]
 قرآن [۱]
 اهل بیت

مقدمه

در مسلخ عشق جز نیکو را نکشند لاغر صفتان زشت خو را نکشند گر عاشق صادقی ز کشتن مگریز مردار بود هر آن که او را نکشند به میمنت برگراری همایش سراسری امام حسین (ع) به خود جسارت دادم مقداری از کوتاهی نمودن جامعه مسلمانان در مورد ترویج دین اسلام اهم آن را بیان دارم بی تردید در اثر نبودن اتحاد و اتفاق که منتج عدم رعایت امر پروردگار است که فرمود: (و شاورهم فی الأمر) به کار نگرفتن تدبیر و مشاوره در حل مشکلات و معضلات عام و خاص و بی تفاوتی در انجام مسئولیت به سفارش نبی اکرم (ص) «کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیتة بوده که می‌بایست هر فردی به مقدار توان خود در مقابل هر گونه پیش آمده عهده دار باشد. چه بسا در زمان «عُرَّةُ بَدَاءِ الْأَسْلَامِ غَرِيبًا و سَيَعُودُ غَرِيبًا» گاهی که اسلام با مفاصله گرفت گروهی از دشمنان دین خدا به تفرقه اندازی و جدایی میان مسلمانان شروع نمودند آنان از اقشاری بودند که بدون توجه نمودن به وحدت اسلامی در اصول دین و توحید یک مسیر خاصی را برای خود انتخاب کرده و تنها آن را بر حق دانسته و با افکار و نیت‌های تحجری زمزمه فراوانی را در جامعه راه انداختند و جز هوادارانش همه را گمراه دانسته و دیگران را نفرین کردند و با پول و سرمایه هنگفت دست‌های پنهانی و ناشناخته‌ای را در راه منازعه و مجادله وحدت مسلمانان را به بغض و کینه تبدیل کردند و برای رسیدن به اهداف شوم خود تصمیم گرفتند، به کارهایی دست بزنند که باعث ضعف و نابودی اسلام گردد و کلید تعالی و رمز موفقیت جامعه را که در حکم (و اعتصموا بحبل الله جمیعاً و لاتفرقوا) است با انواع مکر و خدعه از بین برند، تا جایی که قرآن که قانون خدا و انجام دستورات و احکام آن برای پیشرفت امور مادی و معنوی جامعه واجب و عمل و به کارگیری آن دل مرده را زنده می‌کند، با عملی که آنان انجام دادند، تنها به عنوان تبرک و تیمن برای مرده قرائت می‌شد و از نظر آنان کسانی مسلمانان واقعی‌اند که در گوشه مساجد بنشینند و در هیچ کار و امری دخالت نکنند، تا جایی که در به کاراندازی این هدف منافقانه موفق شدند همه ادارات و مراکزی که جواب‌گوی مسائل دینی و اجتماعی بود - که یکی از آنها بیت المال است - را از بین ببرند. رهبران لایق اسلامی را از رأس حکومت برداشتند؛ و حال آن که اهل بیت رسول‌الله گل سرسبد آفرینش‌اند و که حب آنها بر هر فرد مسلمان شیعه و سنی واجب و بزرگ‌ترین افتخار مقلدان مجتهدان اربعه اهل سنت طریقین قادری و نقشبندی و اساس اجازه نامه علوم معقول و منقول

روحانیت آنها انتساب به اهل بیت و در صدر آن حضرت علی (ع) است بی‌مناسبت نیست به عنوان پندگیری با سه بیت شعر از مجتهد آگاه و دانشمند حضرت امام شافعی (رض) عیب و منقصت اقشار مسلمانان را بیان نمایم که صحت مثل «از ماست که بر ماست عقوبت اهانت و توهین از جانب ما مسلمانان در مورد هم دیگر را افشا می‌کند: نُعِيبُ زَمَانَنَا وَ الْعَيْبُ فِينَا وَ مَا لَزِمَانَا عَيْبُ سِوَانَا وَ نَهْجُودَا الزَّمَانُ بغير ذنب و لو نَطَقَ الزَّمَانُ لَنَا هَجَانَا وَ لَيْسَ الذَّنْبُ يَأْكُلُ لَحْمَ ذَنْبٍ وَ يَأْكُلُ بَعْضُنا بَعْضًا عَيَانًا- ما روزگار را بد می‌گوییم در حالی که روزگار نقصی ندارد و آنچه باشد از ما است - بدون گناه او رابد می‌گوییم اگر او به سخن می‌آمد به ما حمله می‌کرد.. گرگ که جاندار وحشی است گوشت گرگ دیگری را نمی‌خورد، ولی آشکارا گروهی از ما گروه دیگری را می‌خورد. پس جا دارد ما همه مخالفان دین و تفرقه اندازان را به جای نفرین و ناسزاگویی تذکر دهیم تا آگاه باشند طبق دستور کتاب‌های الهی مفهوم کلمه انسان (آدمی زاد) پیش از هر چیز، مکلف به ایجادِ علاقه و ارتباط و محبت و مودت با هم باشند. به روایت کتاب مرصاد العباد مصداق انسان و انسانیت را در محتوای «سُمِّيَ الْإِنْسَانُ إِنْسَانًا لِأَنَّهُ أُنِيسٌ مُصَدِّقٌ اِنْسِ گِیرِی وَ الْفِتْ بُوْدَه اِسْتِ هَمِیْنِ مَوْجِبِ مِیْ شُوْدِ هَرِ کَسِیْ گُویاترین پندار نیک و آسان‌ترین کردار - که گفتار نیک است - را سرلوحه عمل خویش قرار دهد. ادامه این راه نسل‌های آینده را از هرگونه حسادت و کینه و ناسزاگویی و فسادکاری منع نموده و به جای خسران‌گیری در آیه (إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ) با ایمان کامل به وحدانیت پروردگار و اعتقاد صحیح به معاد و نبوت جامعه را به گفتار و پندار نیک تا صبر و مقاومت همیشگی سفارش می‌کند، به قول مولانا: نبینی روی دل تا روی دل با این و آن بینی نیابی خویش را تا خویشتن را در میان بینی سر روی طمع تا در متاع این و آن داری مراد خویش را دائم به دست این و آن بینی مکدر می‌نماید صورت از آینه رنگین دل خود صاف کن تا صافی اهل جهان بینی سال ۱۳۸۱ که به فرموده مقام معظم رهبری به سال عزت و افتخار حسینی نام‌گذاری شده با اعتقاد به این که فداکاری آن بزرگوار در راه ابقا و ترویج دین و آیین محمدی بر کسی پوشیده نبوده و نیست علاوه بر این آشنایی بیشتر با رفعت و شخصیت امام حسین (ع) موجب نوعی معارفه و تقبیح هر گونه انحراف‌ها و غلو در عقاید بوده است به امید این که همه مسلمانان - اعم از شیعه و اهل سنت - از برگزاری این همایش‌ها با توسل به عشق و علاقه اهل بیت اتفاق و وحدت را تحکیم سازند. در آغاز، مناسب است به بعضی از اشعار صادقانه امام شافعی اشاره کنم یا آل بیت رسول الله حُبُّكُمْ فَرَضٌ مِنَ اللَّهِ فِي الْقُرْآنِ أَنْزَلَهُ لِيُكْفِيَكُمْ مِنْ عَظِيمِ الْفَخْرِ أَنْكُمْ مَنْ لَمْ يَصِلْ عَلَيْكُمْ إِلَّا - صَلَاةٌ لِهَيْبَةِ أَهْلِ بَيْتِ بِيَامْبِرِ (ص) برابر حکم قرآن محبت شما بر همه واجب است - برای نشان فضیلت‌تان کافی است کسی که به شما درود نفرستد، نمازش صحیح نیست اءذا فی مجلس نذکر علیاً وَ سِبْطِیْهِ وَ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةَ یَقَالُ تَجَاوَزُوا يَا قَوْمَ هَذَا فَهَذَا مِنْ حَدِيثِ الرَّافِضِيَّةِ بَرَّتْ إِلَى الْمَهَيْمِنِ مِنْ أَنْاسٍ يَرُونَ الرَّفْضَ حُبَّ الْفَاطِمِيَّةِ - در هر جا از امام علی (ع) و حسن و حسین و فاطمه - رضی الله عنهم - بحث کنیم - می‌گویند: ای مردم از ایشان دوری کنید، این گفتار از گفتار رافضی است - به خدا پناه می‌برم از کسانی که دوستی اهل بیت را رافضی می‌دانند. قالوا تَرَفُّضْتَ قُلْتَ كَلَامًا لِرَفْضٍ دِينِي وَ لَا اِعْتِقَادِي لَكِنْ تَوَلَّيْتَ غَيْرَ شَكِّ خَيْرِ اِمَامٍ وَ خَيْرِ هَادِي اِنْ كَانَ حُبُّ الْوَالِي رَفْضًا فَاءِنْ رَفُضِي اِلَى الْعِبَادِ - به من گفتند تو رافضی شده‌ای گفتم خیر به رافضی اعتقاد ندارم - ولی با عقیده‌ای ثابت و بدون شک بهترین هادی و پیشوا را اختیار کرده‌ام - اگر دوست داشتن رهبر و پیشوا رافضی‌گری است پیش مردم اعلام می‌کنم رافضیم یا را کِبَاقِفِ بِالْمَحْصَبِ مِنْ مَنِي وَ اَهْتَفِ بِقَاعِدِ حَنِيفِهَا وَ النَّاهِضِ سَحْرًا اِذَا فَاضَ الْجَحِيحِ اِلَى مَنِي فَيَضُّوا كُمَلَّتُمْ الْفُرَاتِ الْفَائِضِ اِنْ كَانَ رَفْضًا حُبَّ آلِ مُحَمَّدٍ فَلْيَشْهَدْ الثَّقَلَانِ اَنِّي رَافِضٌ - ای سوارکار در مکان محصب از منی توقف کن بر کسانی که در دامنه منی نشسته و یا در حال حرکتند. فریاد بزنی اگر محبت آل محمد رفض محسوب می‌شود، پس جن و انس همه شاهد باشند که من رافضی هستم آری امام شافعی (رض) به اهل بیت عشق می‌ورزید و به طور قطع عقیده هر مؤمن خیراندیش و مسلمان واقعی چیزی غیر از این نیست افزون بر این که امام شافعی (رض) تمام یاران رسول خدا به خصوص خلفای راشدین - رضی الله عنهم - را منبع نور و مصدر هدایت می‌داند و در جملات بلیغ که بیانگر اعتقاد و اندیشه و الایش می‌باشد بیان می‌کند. از خداوند می‌خواهم این قلم را یاری فرموده تا دور از هر گونه تعصبات در بیان روایات مختلف از

جبهه‌گیری‌ها و جناح بندی‌های گمراه کننده محفوظ بمانم با این که پیمودن این راه از توانایی قلم و طاقت نویسندگان نبوده و نمی باشد. لیکن در اجرای حدیث «رَدَّ الْكَلَامِ كَرَدِّ السَّلَامِ» واجب است در پاسخ و اجابت به دعوت این اقیانوس بی انتها. به خاطر خسته نمودن افکار شریف خوانندگان و تسریع تفهیم بیانات شمه کوتاه و قاصر در «مَثَلُ أُولَى الْكَلَامِ مَا قَلَّ» به حد و توانایی در جای گاه اهل بیت رضی الله عنهم - قلم فرسایی نموده و این حقیقت را یافتم سرچشمه جای گاه اهل بیت - رضی الله عنهم - از آیات قرآن و احادیث متواتر متفق همه مسلمانان - اعم از تشیع و تسنن - بوده و با الفاظ مختلف و مکرر از پیامبر اسلام (ص) نقل شده خداوند می فرماید: (أَنَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيَطَهَّرَ كَمَا تَطَهَّرُوا) همانا پروردگار می خواهد ناپاکی را از شما اهل بیت ببرد و شما را پاکیزه گرداند. ابتدا این آیه خطاب به جمع مؤنث است سپس آن را ترک فرموده و به ضمیر «کم جماعت مذکر را خطاب فرموده تا برای تغلیب شامل زنان خانه پیامبر اکرم (ص) و عموم مردان اقاربش گردد. پس اولی آن است که گفته شود، اهل بیت عبارت از همه زنان و فرزندان پیامبر (ص) و حضرت علی (ع) به واسطه معاشرتش با حضرت فاطمه (س) می باشد. از ترمذی (رض) روایت شده آیه (أَنَا يَرِيدُ اللَّهُ) در منزل ام سلمه نازل شد. پیامبر اکرم (ص) فاطمه حسن و حسین - رضی الله عنهم را ندا داد و با عباى خود آنها را پوشاند و حضرت علی رض را هم در پشت آنها قرار داد و بعد از پوشاندن همه فرمود: «اللَّهُمَّ هُوَ لَا أَهْلَ بَيْتِي فَادْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا، پروردگارا این گروه خانواده من را از ناپاکی محفوظ و آنان را پاکیزه نگه دار». از حضرت علی (ع) روایت است پیامبر اکرم (ص) دست حسن و حسین (ع) را گرفت و فرمود: «مَنْ أَحَبَّنِي وَأَحَبَّ هَذَيْنِ وَأُمَّهُمَا كَانَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ هر کس من و این دو فرزند و مادرشان را دوست داشته باشد، روز قیامت با من و هم پایه من است. از زید بن ارقم (رض) روایت است پیامبر اکرم (ص) به علی فاطمه حسن و حسین - رضی الله عنهم - خطاب کرد و فرمود: «أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ» و «سَلِّمْ لِمَنْ سَلَّمْتُمْ» من دشمن آنهایم که با شما دشمن هستند و دوست کسانی هستم که با شما دوست اند. خداوند در آیه ۲۳ سوره شوری به پیامبر می فرماید: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ بگو من از شما برای رسالتم مزد نمی خواهم مگر دوستی با خویشاوندان صاحب کشف از پیامبر اکرم (ص) نقل کرده که درباره اهل بیت و دوست داشتن آنها به قرار زیر نویدهایی فرمود: دوستان آل محمد (ص) هر گاه فوت کنند، شهیدند. گناه آنها بخشودنی توبه شان قبول است ملک الموت به ایشان مژده بهشت می دهد. و کسانی که در حال کینه و دشمنی با آل محمد (ص) فوت کنند، با کفر می روند و روز آخرت این نوشته در رخسار آنها نمایان است «أَيْسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ» بنا به دلایل متعددی که در مورد امت و محبت پیامبر نازل شده بر همه امت محبت اهل بیت همانند دوستی و محبت پیامبر لازم و واجب است (قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ) ای محمد! بگو اگر خدا را دوست دارید، از من پیروی کنید تا پروردگار هم شما را دوست داشته باشد. (وَاتَّبِعُونِي لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) از او پیروی کنید، تا پروردگار هم شما را دوست داشته باشد. (فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ) پس بترسانید آنان را که از فرمان خدا سرپیچی می کنند. (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ)؛ همانا آنچه برای شما نیکو است اقتدا نیکو کردن به رسول خداست دلیل دیگر، عبارت است از قرار دادن دعای رتبه و بزرگی برای اهل بیت در تشهد نمازها به گفتن «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ» که این احترام غیر از آنان برای دیگری مقرر نشده و برای اهل نظر و دقت جای سؤال است که بگویند: علت نام گذاری دختر پیامبر (ص) به فاطمه چه بوده است جواب این که ریشه فاطمه از «فطم به معنای قطع است برابر روایت دیلمی (رض) پیامبر (ص) فرمود: «أَنَا سَمَّيْتُ ابْنَتِي بِفَاطِمَةَ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَطَمَهَا وَمُحِبَّتِهَا عَنِ النَّارِ؛ نام دخترم را به این علت فاطمه گذاشتم چون خداوند او و دو فرزندش را - حسنین (ع) - و دوست داران فاطمه را از آتش و عذاب دور ساخته است. زمانی که آیه (قُلْ لَا- أَسْأَلُكُمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ) نازل شد، گفتند: یا رسول الله، نزدیکانت چه کسانی هستند که محبت آنان بر ما واجب است در جواب فرمود: علی فاطمه و دو فرزند آنها حسن و حسین رضی الله عنهم «بُعْضُهُمْ نِفَاقٌ» وَ حُبُّهُمْ إِيْمَانٌ؛ کینه با آنان نفاق و دوستی آنها ایمان است و در روایتی می فرماید: تا درود و سلام بر آن خانواده نفرستید، نباید منتظر اجابت دعا باشید. اگر

منصفانه مسئله را بنگرید، حدیث صحیح و متواتر «أَنْتِ تَارِكٌ فَيْكُمْ الثَّقَلَيْنِ» برای مودت و دوستی اهل بیت کافی است و دیگر، جای نزاع و تفرقه باقی نیست بنابراین همه قراین نشان می‌دهد که محبت و دوست داشتن آل محمد (ص) بر همه مسلمانان واجب بوده و: «أَلِي مَا لَا يَتَنَاهَى مِي بَاشِدْ وَ مَخَالِفَانِ آن به اتفاق مسلمانان شیعه و اهل سنت منافق و از رحم پروردگار محروم‌اند. از یزید ابن حبان (رض) روایت است روزی در غدیر خم پیامبر اسلام (ص) به پاخواست خدا را سپاس نمود و حاضران را این چنین وعظ داد و فرمود: «الْأَلِي يَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوْشِكُ أَنْ يَأْتِي رَسُولُ رَبِّي فَأَجِيبْ وَأَنَا تَارِكٌ فَيْكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوْلَهُمَا كِتَابٌ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ فَخُذُوا بَكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ فَحَثَّ عَلَي كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ ثُمَّ قَالَ وَأَهْلِي بَيْتِي أَذَكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي وَ لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَي الْحَوْضِ أَي مَرْدَمِ بِيْدَارِ بَاشِيْدِ مِنْ هَمْ مَانْدِ شَمَا اِنْسَانِمِ اِحْتِمَالِ هَسْتِ اَزْ طَرْفِ پَرُوْرْدِ گَارِمِ فَرْمَانِ مَرْگِ بَرَايِمِ صَادِرِ شُوْدِ. مِنْ دُوْ چِيْزِ بَزْرِگِ وَ سَنگِيْنِيْ بَرَايْتَانِ مِيْ گِذَارِمِ اَوْلِ كِتَابِ خِدا قُرْآنِ مَجِيْدِ كِهْ هِدَايْتِ وَ رُوْشِنَايِيْ دَرِ اَنْ نَمَايَانِ اسْتِ پَسِ بَهْ خَاطِرِ اِقْتِداِ نَمُوْدِنِ اَنْ رَا بَهْ دَسْتِ گِيْرِيْدِ. دَوْمِ اَهْلِ بَيْتِ يَعْنِيْ خَانُوَادَهْ مِنْ اسْتِ كِهْ اَيْنِ دُوْ هَرْگِزِ اَزْ هَمْ جِدا نَمِيْ شُوْنْدِ، تَا دَرِ حَوْضِ بَرِ مِنْ وَارِدِ شُوْنْدِ. هَرْ اَنْچِهْ دَرِ كِتَبِ اِحَادِيْثِ وَ تَفَاْسِيْرِ عَامَهْ وَ خَاصَهْ مَسْلَمَانَانِ اَهْلِ تَسْنَنِ وَ تَشِيْعِ تَحْقِيْقِ وَ بَرْرَسِيْ شُوْدِ، دَرِ مَسْئَلَهْ حَدِيْثِ ثَقَلَيْنِ رَاجِعِ بَهْ قُرْآنِ وَ عِتْرَتِ اِخْتِلَافِيْ نَبُوْدَهْ وَ نِيْسْتِ پَسِ دَرِ بَابِ يَادْآوْرِيْ بَهْ اِتْفَاقِ وَ وَحْدَتِ فَرْدِ بَهْ فَرْدِ اِمْتِ اِسْلَامِيْ شَايِسْتَهْ اسْتِ بَا مَرْثَهْ گِيْرِيْ اَزِ پِيَامِ اَيْنِ دُوْ بَيْتِ عَارْفَانَهْ كِهْ مِيْ فَرْمَايِدِ: تَا دَرِ مَقَامِ صَدَقِ وَ صِفَا پَا گِذَاشْتِيْمِ پَايِ بَرِ فَرْقِ عَالَمِ بَالَا گِذَاشْتِيْمِ مَا بِنْدِگَانِ دَرْگِهْ عَشَقِيْمِ زَانِ سَبَبِ دَسْتِيْ بَهْ تَاجِ مَهْرِ وَ ثَرِيَا گِذَاشْتِيْمِ اَيْنِ تَذَكْرِ اِمَامِ رَا حِلِ رَا فَرَا مَوْشِ نَكْنِيْمِ كِهْ دَرِ وَصِيْتِ نَامَهْ مَنْدَرَجِ اسْتِ مِيْ فَرْمَايِدِ: خُوْدِ خُوَاهَا نِ وَ طَاغُوْتِيَانِ قُرْآنِ كَرِيْمِ رَا وَ سِيْلَهْ كَرْدِنْدِ بَرَايِ حُكُوْمَتِ هَايِ ضِدْ قُرْآنِيْ وَ اِقَامَهْ جُوْرِ وَ فِسادِ وَ تَوْجِيَهْ سَتْمَگْرَانِ وَ مَعَانِدَانِ حَقِّ تَعَالِيْ وَ اَيْنِ كِتَابِ سَرِنُوْشْتِ سَازِ نَقْشِيْ جِزِ دَرِ گُوْرَسْتَانِ هَا وَ مَجَالِسِ مَرْدِگَانِ نِداشْتِ وَ اِخْلَالِ گِرَانِ وَ فِسادِ كَارَانِ نِفَاقِ رَا تَا جَايِيْ بَرْدِنْدِ كِهْ دَرِ اَيْنِ عَصْرِ اِنْقِلَابِ اِسْلَامِيْ اَزِ وَحْشْتِ اِجَابْتِ اَيْنِ دَعُوْتِ بَهْ نِدايِ «اِتَّخِذُوا اِتِّخِذُوا يَا لِّلْمَسْلَمِيْنَ بِنِيَانِ گِذَارِ جُمْهُوْرِيْ اِسْلَامِيْ - رَحْمَةُ اللهِ - بَا زَارِ اَشُوْبِ رَا دَاغِ تَرِ كَرْدَهْ وَ مَشْغُوْلِ اَنْوَاعِ تَوْطَنَهْ چِيْنِيْ هَا وَ اِخْتِلَافِ سَاZِيْ مِيَانِ مَسْلَمَانَانِ بُوْدَهْ كِهْ شِناخْتِ اَنَانِ بَرَايِ هَرْ فَرْدِيْ بَا اِيْمَانِ لَازِمِ اسْتِ تَا بَا قَدْرَتِ اِتْفَاقِ وَ اِتْحَادِ بِلَا رَا بَهْ خُوْدِ اَنَانِ بَرِگِرْدَانْدِ. بَهْ قَوْلِ عَارْفَانِ چُونِ بَدْ آيِدِ هَرْ چِهْ آيِدِ بَدْ شُوْدِ يَكِ بِلَا دَهْ گِرْدَدِ وَ دَهْ صَدِ شُوْدِ آتَشِ اَزِ گَرْمِيْ فِتْدِ نُوْرِ اَزِ فَرْوِغِ فِلْسَفَهْ باطلِ شُوْدِ مَنْطِقِ دَرْوِغِ كُوْرِ گِرْدَدِ عَقْلِ وَ چِشْمِ كَنْجِكاوِ بَشْكَنْدِ گِرْدُوْنَهْ اِيْ رَا شَاخِ گَاوْمَنْقَابِ اِمَامِ حُسَيْنِ (ع) رَا بَا اَيْنِ بَيْتِ اَغَاZِ مِيْ كَنْمِ اَيْنِ حُسَيْنِ كِيْسْتِ كِهْ عَالَمِ هَمْهْ دِيُوَانَهْ اَوْسْتِ اَيْنِ چِهْ شَمْعِيْ اسْتِ كِهْ جَانِ هَا هَمْهْ پَرُوَانَهْ اَوْسْتِ نَامَشِ حَضْرَتِ حُسَيْنِ (ع) فَرْزَنْدِ عَلِيْ بِنِ اَبِيْ طَالِبِ وَ فَاطْمَهْ زَهْرَا - رَضِيْ اللهُ عَنْهُمَا - وَ كِنِيَهْ اَشِ اَبُو عَبْدِ اللهِ بُوْدِ. اَوْ دَوْمِيْنِ فَرْزَنْدِ پِيَامْبَرِ اَكْرَمِ (ص)، يَكِيْ اَزِ آلِ عِبا اسْتِ بَرَا بَرِ دُوْ رُوَايْتِ كِهْ دَرِ تَاجِ الْاِصْوَْلِ جِلْدِ ۳ ص ۳۵۶ مَنْدَرَجِ اسْتِ وِيْ دَرِ چِهَارْمِ مَاهِ شَعْبَانِ سَالِ چِهَارْمِ هَجْرِيْ قَمْرِيْ بَهْ دُنْيَا اَمْدِ وَ دَرِ سَالِ ۶۱ هَجْرِيْ دَرِ سَنِ ۵۷ سَالْگِيْ دَرِ كَرْبِلا بَهْ شَهَادَتِ رَسِيْدِ. دَرِ حَالِيْ كِهْ تَشْنَهْ لَبِ دَرِ بَرَا بَرِ مِصائبِ الهِيْ شَكِيْبَايِيْ مِيْ نَمُوْدِ. اَزِ اَبِيْ سَعِيْدِ (رَضِ) رُوَايْتِ اسْتِ كِهْ پِيَامْبَرِ (ص) فَرْمُوْد: «الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ؛ حَسَنٌ وَ حُسَيْنٌ اَزِ نَظَرِ رَفْعَتِ شَكُوْهْ وَ زِيْبَايِيْ اَزِ هَمْهْ بَهْشْتِيَانِ بَهْتَرِنْدِ». اَزِ بَرَاءِ (رَضِ) رُوَايْتِ اسْتِ پِيَامْبَرِ (ص) بَهْ حَسَنِ وَ حُسَيْنِ نَگَاهْ كَرْدِ وَ فَرْمُوْد: «اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُحِبُّهُمَا؛ پَرُوْرْدِ گَارَا مِنْ اَيْنِ دُوْ رَا دَوْسْتِ دَارِمِ تُوْ هَمْ اَنَانِ رَا دَوْسْتِ دَارِ». رُوَايْتِ اسْتِ اَزِ يَعْلِيْ اِبْنِ مَرْهْ كِهْ رَسُوْلِ خِدا فَرْمُوْد: «حُسَيْنٌ مِنْ مَنِّيْ وَ اَنَا مِنْ حُسَيْنٍ اَحَبُّ اللهُ مَنْ اَحَبَّ حُسَيْنًا حُسَيْنٌ مِنْ سَبَطِ مَنْ الْاَسْبَاطِ؛ حُسَيْنٌ اَزِ مَنْ وَ مَنْ اَزِ حُسَيْنِمِ خِدا وَنْدِ دَوْسْتِ دَارْدِ كَسِيْ كِهْ حُسَيْنِ رَا دَوْسْتِ دَاشْتَهْ بَاشِدْ، حُسَيْنِ نُوْهْ اِيْ اَزِ نُوْهْ هَايِ مَنْ اسْتِ . اَزِ سَلْمِيْ - رَضِيْ اللهُ عَنْهُمَا - رُوَايْتِ اسْتِ اِمْسَلْمَهْ رَا دِيْدِمِ مِيْ گَرِيْسْتِ بَهْ اَوْ گِفْتِمِ عِلْتِ گَرِيْسْتِنِ تُوْ چِيْسْتِ گِفْتِ پِيَامْبَرِ (ص) رَا دَرِ خُوَابِ دِيْدِمِ سَرِ وَ رُوِيْشِ گِلِ اَلُوْدِ بُوْدِ، بَهْ اَوْعَرْضِ كَرْدِمِ چِهْ چِيْزِيْ بَرَايْتِ پِيْشِ اَمْدَهْ اِيْ فَرْسْتَاْدَهْ خِدا! دَرِ جَوَابِ فَرْمُوْد: اَيْنِ سَاعَتِ شَاهِدِ شَهَادَتِ حُسَيْنِمِ بُوْدِمِ هَمِيْنِ بَاعْثِ شُدَهْ غَمِ وَ تَأْسَفِ بَزْرِگِ بَهْ مَنْ رُوِيْ اَوْرِدِ، دَرِ اَثَرِ كَشْتَهْ شُدِنِ حُسَيْنِ (ع) وَ پَرَا كَنْدِگِيْ خَانُوَادَهْ اَوْ (رَضِ). اَزِ اِبْنِ عَبَّاسِ (رَضِ) رُوَايْتِ اسْتِ كِهْ پِيَامْبَرِ (ص) حُسَيْنِ رَا بَرِ دَوْشِ دَاشْتِ مَرْدِيْ بَهْ اَوْ گِفْتِ جُوَانِ بَرِ بَهْتَرِيْنِ مَرْكَبِ سُوَارِ شُدَهْ اِيْ پِيَامْبَرِ (ص) فَرْمُوْد: اَوْ هَمْ بَهْتَرِيْنِ سُوَارِ اسْتِ رُوْزِيْ رَسُوْلِ اَكْرَمِ (ص) نَمَاZِ مِيْ خُوَاْنْدِ حَسَنِ وَ حُسَيْنِ - رَضِيْ اللهُ عَنْهُمَا -

آمدند و بر پشت آن حضرت سوار شدند، بعد از این که نماز تمام شد، رسول خدا آن دو را گرفت و به دامن خویش نهاد و آنها را بوسید، جمعی گفتند: ای رسول خدا! آن دو را دوست می‌داری حضرت در جواب فرمود: چرا دوست نداشته باشم که آنها دو ریحانه من هستند. فرزندان آن حضرت شش پسر و سه دختر بود. بخشش و بزرگ منشی آن بزرگوار در حد شمارش خارج از بیان بود. لیکن برای نشان دادن انعام و اکرامش بیان این اندرز برای عاقلان کافی است که فرمود: گاهی دنیا، دارایی‌های خود را در اختیار تو می‌گذارد. تو این دارایی‌ها را پیش از آنکه از دست برود، بر مردم ببخش و مطمئن باش اگر دارایی و توانایی مالی به تو روی آورده باشد، با بخشش از بین نخواهد رفت و اگر از تو روی گردان شده باشد، بخل ورزیدن نیز نمی‌تواند آن را برای تو نگاه دارد.

مهربانی

هنگامی که می‌خواستند جسد مطهرشان را به خاک بسپارند متوجه آثار زخم بردوش ایشان شدند و علت آن را از امام زین‌العابدین (ع) سؤال کردند. ایشان در جواب فرمودند: پدرم پیوسته برای مستمندان و یتیمان غذا تهیه می‌کردند و خود ایشان آن را بردوش می‌کشید.

تواضع

حضرت تا جایی فروتن بود، که از کنار عده‌ای بی‌نوا گذشت بر سکویی نشسته و به خوردن غذا مشغول بودند از حضرت تقاضا کردند که بنشینند و در غذا خوردن با آنها شرکت جوید. بی‌درنگ خواسته آنان را اجابت کرد و فرمودند: خدا خودپسندان را دوست ندارد. پس از پایان یافتن غذا این عده را به منزل خود دعوت کرد و به همسر خود فرمودند: هر چه در خانه اندوخته داریم به این بی‌نویان ببخشید.

بردباری

بردباری آن عالی مقام تا جایی بود که یکی از خدمت‌کارانش مرتکب کار زشتی شد که باید کیفر می‌دید. امام دستور فرمود: به او تازیانه زده شود. وی عرض کرد: سرور گرامی خدا فرموده (وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ) آنان که خشم خود را فرو برند؛ حضرت فرمود: او را رها کنید. خدمتکار بلافاصله ادامه آیه را تلاوت کرد (وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ) کسانی‌اند که مردم را مورد عفو قرار می‌دهند.

ظلم ستیزی

ظلم ستیزی آن حضرت تا جایی بود که از بیعت با یزید سر باز زد و این جنایت کار باده خور، کفر پیشه ملحد و مسخره کننده دین که هم‌بازی میمون‌ها و سگ‌ها بود را شایسته فرمانروایی بر مسلمین نشناخت و به مروان بن حکم فرمود: اگر فردی چون یزید فرمانده مسلمین گردد و امت اسلامی به چنین مرد پلیدی گرفتار شود، باید برای آینده اسلام اندوهگین بود. برای آن حضرت وحشت و هراس از مرگ معنا نداشت و می‌فرمود: «مَوْتُ فِي عِزٍّ خَيْرٌ مِنْ حَيَاةٍ فِي ذُلٍّ؛ مرگ با عزت پر ارجح‌تر از زندگی با خواری است. هم چنین با آغوش گشوده به سوی مرگ می‌رفت و فرزندان و خاندان و یارانش را همراه خود می‌برد، تا از دین جدش پاسداری کند و با بخشندگی و گذشت جان خویش را در طبق اخلاص نهاده و ندا می‌دهد: «إِنْ كَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَيْقِمِ إِلَّا بِقَتْلِي فَيَا سَيُوفَ حُذِنِي إِنْ دِينَ مُحَمَّدٍ جَزَءٌ بِه كُتِبَ شِدْنَ مِنْ بَا بِرَجَانِي مَانِد، پس ای شمشیرها مرا در یابید.

شجاعت

درباره شجاعت این قهرمان مبارز چه می‌توان گفت آیا در میان دلیران و جنگ‌آوران بزرگ کسی را دلیرتر از آن بزرگوار می‌شناسید. بعضی راویان گفته‌اند: به خدا سوگند! هیچ انسانی را چون او ندیدم که یاران و خویشاوندان و برادرانش به شهادت رسیده بودند، اما او با قلبی محکم روحی قوی و شجاعتی کم نظیر به نبرد ادامه می‌داد، او بود که در برابر پرتاب نیزه‌ها و چک‌چک شمشیرها و ضربه خنجرها ایستادگی کرد، تا به آن جا که بر لباس شریف حضرتش صد و بیست نیزه دیده می‌شد و بر جسد مطهرش سی و سه تیر و سی و چهار زخم شمشیر وجود داشت و خاندان آن حضرت - اعم از فرزندان برادران برادرزادگان و عموزادگان - را از نظر وفا به عهد باید برگزیدگان زمین دانست آنان هرگز از پیشوای خود جدا نشدند. هنگامی که آنان را گرد آورد به ایشان فرمود: شما می‌توانید بروید. یک صدا فریاد برآوردند. ما هرگز از شما جدا نخواهیم شد. آیا سزاوار است که ما زنده بمانیم و شما کشته شوید. در برپایی مراسم سوگواری سالار شهیدان اندرزه‌های زیادی است یکی این که هرامتی به زندگانی بزرگان خود توجه دارد، تاریخ زندگانی آنان را ثبت می‌کند و از رویدادهای زندگی شان درس می‌گیرد. خواه این بزرگان در یکی از زمینه‌های دینی برجسته باشند و یا در یکی از امور دنیایی اما امام حسین (ع) پسر دختر پیامبر اسلام شاخه گل خوشبوی او، فرزند امیرالمؤمنین علی (ع)، بزرگ شده خاندان نبوت رادمردی است که روح ممتاز داشته و از راز شرافت خانوادگی نیز برخوردار بوده است او مرکز همه فضایل اخلاقی و اعمال پسندیده همت بلند، شجاعت فوق العاده و بخشنده‌گی بی حد است وی در راه هدفی بسیار برجسته با انگیزه پاک قیام نموده و حرکتی را آغاز کرده که نه قبل از او و نه بعد از او هیچ کس جای او را نتواند گرفت جان و مال و خاندان خود را در راه زنده ماندن اسلام و رسوا کردن منافقین فدا کرد. مرگ با عز و شرف را از خواری و ظلم پذیری برتر دانست و شهادت را در برابر فرمانبرداری از پست فطرتان برگزید. عزت نفس دلیری ظلم ستیزی شکیبایی پایداری و مقاومت این ابر مرد همه را به شگفتی وا داشته و خردمندان را متحیر ساخته که عوامل و زمینه‌های نهضت عاشورا، خود جای گاه پا بر جای امر به معروف و نهی از منکر است که رمز جاودانگی این حماسه برای همیشه درس عزت و شرافت و کرامت جهت رساندن پیام الهی به عموم و خصوص جامعه با به دست آوردن اهداف معنوی و فیض‌یابی از اندیشه‌های بدیع و محسنات اخلاقی در مسیر تربیت و غیرت دینی و ادای حقوق انسانی بوده است نقش عاشورا در هم‌بستگی شیعه پیروی از پیشوایان خود بوده که در برگزاری مراسم سوگواری برای امام حسین (ع) جدیت داشته و همه ساله به یاد این مصیبت جانکاه عزاداری می‌کنند؛ تا با کوشش تمام به سفارش پیشوایان خود جامه عمل بپوشانند و این امر بر هیچ فردی پوشیده نیست حماسه عاشورای امام حسین (ع) به همه افراد مبارز آموخته تا جان در تن داشته باشند، با بدکاران و بیدادگران بجنگند و با آگاهی از این حماسه دریابند که به خاطر ترویج اسلام و احیای آیین خدایی از نثار خون نباید دریغ داشت گاهی به کشته شدن و گاهی به کشتن است ترویج دین به هر چه زمان اقتضا کند با توجه به این که ما انسان‌ها چنانچه تمام ساعات و دقائق در رمز اندرز مبارزات امام حسین (ع) مطالعه و جست و جو کنیم به اقیانوسی می‌رسیم که روی سفینه «لایذکرونی الالبکای آن این دو بیت نمایان است روزی که دل تو از بلا خسته بود باید که از آن خروشت آهسته بود در دام بلا بسی مثلها زده‌اند شاید که در آن مصلحتی بسته بود جانم فدای آن که دلش بازبان یکی است در نهایت نگارش به عنوان یک روحانی شافعی مذهب (رض) به همه مسلمانان تسنن و تشیع عرض می‌کنم مطمئن باشند کسانی که به وحدانیت پروردگار و رسالت حضرت محمد (ص) و اصول دین ایمان دارند، اگر چه در سوگواری شهادت امام حسین (ع) حاضر نباشند، مخالف برگزاری چنین مراسمی نیستند و هرگز به خود اجازه نمی‌دهند از عزای مصیبت سالار شهیدان غافل یا عمداً نشاط و خرمی نشان داده و جشن و سرور برپاکنند - معاذالله - چنانچه خدای ناخواسته کسی به یکی از آن مبارزان برحق - روز عاشورا - اهانت کند، سایر مسلمانان به عنوان دفاع از خانواده رسول اکرم (ص) او را نفرین نموده و واجب القتلش می‌دانند. در عنایت به دفع کینه و سوءظن میان بعضی از دو فرقه مسلمان شیعه و سنی که این کار اهم اهداف دشمنان دین و آیین یکتاپرستی است به عنوان

نشان صحت عرایض خلاصه‌ای را به قرار زیر معروض می‌دارم با این که آشکار است دشمنان اهل بیت و خانواده رسالت دشمنان خدا و پیامبر و مهدور الدم می‌باشند، لذا معلوم است هر فردی که دشمن آنان نباشد، او هم هرگز مسلمان نبوده و نیست و او هم مهدور الدم است سیمای هر منطقه‌ای می‌تواند معرف عقیده و آیین ساکنان آن جا باشد. گاهی می‌بینیم اسامی فرزندان آنها - اعم از پسران و دختران - از نام‌های خاندان رسالت بوده دیگر تردیدی نمی‌ماند که اصل و فرع آنان عاشق عموم و خصوص آن خانواده اهل بیت هستند و دشمنان آنها را دشمن سرسخت دین و آیین خود می‌دانند. مطلب دیگر این که در کوهستان‌های منطقه کردستان که در فصل بهار به انواع گل‌های رنگارنگ و معطر مزین می‌شود، یک نوع بوته‌ای هست که گل‌های سرخی شبیه به گل خشخاش دارد و در محل آن را (هلاله برائیم یا لاله برام گویند؛ فارسی آن (لاله واژگون یا نوعی شقایق النعمان نام دارد که بیشتر مردم به عنوان تاسی از فرموده رسول اکرم (ص) که هر گیاه و درختی نوعی تسیحات دارد و چنانچه بوته‌های آن در گورستان مسلمانان باشد، - تسیح و ذکر آن برای شاد بخشی روح مردگان بی تأثیر نیست - ریشه آن را از کوهستان می‌کنند و روی گور عزیزان خود می‌کارند. گاهی سبز می‌شود و بر روی گل‌های سرخ زیبایی قطرات آبی نمایان می‌شود که چون قطره اشکی بر روی صورتی زیبا است در اصطلاح مردم چنین معروف است که قطره‌های گل این بوته برای شهادت امام حسین (ع) اشک می‌ریزند. از غریزه مسلمانان شیعه و سنی این است که اگر زمانی تحت فشار ستمگران واقع شوند و در برابر آنان قدرت مبارزه نداشته باشند، لاجول گویان به یاد شجاعت و حماسه با عزت امام حسین (ع) می‌افتند و با زبان حال و مقال می‌گویند: درود بر آن رهبری که فرمود مرگ با عزت بهتر از زندگی با خواری است ناصرالدین شاه به عنوان مسابقه فکری و آگاهی شاعران عصرش در تفسیر بیت مشهور عارف زمان حافظ شیرازی (بلبلی برگ گلی خوشرنگ در منقار داشت سؤالی طرح کرده بود که در میان شعرا تنها شاعر آگاه و عارف کُرد مرحوم شیخ رضا طالبانی بود که در به دست آوردن رمز آن موفق شد. اکنون خلاصه‌ای از این غزل مخمس را در ضمیمه مقاله تقدیم شما سروران می‌کنیم در تفسیر معنای بیت مشهور (بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت شاه والا وقت طالع روی در ادبار داشت این دل غم منزل را غرق در اکرار داشت صاحباً در حالتی که این بنده غم بسیار داشت یاد آمد از کلام آن جناب اظهار داشت گفته بودی مقصد حافظ چه بود از آن که گفت بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشتت سحر گردیدم اندر بحر علم ابجدی تا به بینم این صدف آیا چه در دربار داشت بلبلی برگ گلی شد سیصد و پنجاه و شش با حسین و با علی و با حسن معیار داشت برگ گل سبز است دارد او نشانی از حسن چون که در روز شهادت سبزی رخسار داشت رنگ گل سرخ است دارد او نشانی از حسین چون که در حین وفاتش سرخی رخسار داشت بلبلی باشد علی کز فرقت آن هر دو یار دائماً با آه و افغان ناله‌های زار داشت من نهانی گویم این اشعار در بهر رضا تا بدانندش (رضا) ایمان بس انوار داشت

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه

الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

